

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №6 від 05.11.2019 р.)

М34 Матеріали ІІ студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали ІІ науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

<i>Іванченко Олександра</i> . Квазіномінація як одна з основних особливостей роману антиутопії	35
<i>Карабут Анастасія</i> . Шляхи збереження авторського стилю в перекладі українською на прикладі роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	36
<i>Карачун Катерина</i> . Особливості використання автентичних документів у контексті ігор на уроках французької мови	37
<i>Карватська Анастасія</i> . Лексико-семантичне поле «Гостинність» у сучасній англійській мові	39
<i>Кільяченко Анастасія</i> . Концепт СВОБОДА як базовий концепт американської лінгвокультури	41
<i>Козловська Марина</i> . Поняття асоціативності в лінгвістиці	42
<i>Козубова Наталія</i> . Особливості дослідження рекламного дискурсу	43
<i>Колісник Інна</i> . Der deutschsprachige gastronomische Diskurs	44
<i>Коробка Валерія</i> . Описи інтер'єру в романі Д. Лондона «Мартін Іден»	45
<i>Коробкова Світлана</i> . Ім'я персонажа в художньому тексті: функціонально-семантична типологія	47
<i>Костенко Наталія</i> . Неологізми в сучасному англомовному телевізійному дискурсі	48
<i>Костира Лілія</i> . Семантична класифікація фітонімів	49
<i>Курченко Світлана</i> . Газетний заголовок як поліфункціональний мовленнєвий акт	50
<i>Літовченко Андрій</i> . Аббревіація в англійській ортопедії: способи скорочення термінів	51
<i>Лук'янченко Анна</i> . Значення анаграми в романі Дена Брауна «Код да Вінчі»	52
<i>Мирошніченко Елеонора</i> . Літературний психологізм як художній феномен... ..	55
<i>Орел Аліна</i> . Особливості чоловічих та жіночих образів у романі Е. М. Ремарка «Мансарда Мрій»	56
<i>Персіянова Анастасія</i> . Роман Дж. Голсуорсі «Біла мавпа» в контексті неоромантизму	58
<i>Подлужна Дар'я</i> . Роль домашнього читання у вивченні французької мови, його функції та завдання	59
<i>Полковник Анастасія</i> . Моделювання історіографічної метапрози в романі М. Онтадже «Англійський пацієнт»	60
<i>Рибас Катерина</i> . Карнавальність як літературне явище	62
<i>Різник Даяна</i> . Використанні Інтернет-ресурсів у навчальному процесі	63
<i>Рог Олександра</i> . Сміслові компоненти концепту «кохання» в англійській пареміології	63

ЛІТЕРАТУРНИЙ ПСИХОЛОГІЗМ ЯК ХУДОЖНІЙ ФЕНОМЕН

Елеонора МИРОШНІЧЕНКО

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Н.С. Алексеева

Література завжди прагнула до висловлення духовного життя людини, його почуттів, переживань, роздумів, емоційних відгуків на зовнішні явища, при цьому демонструючи певне світосприйняття, ставлення до світу своїх творців як представників конкретних історичних поколінь та історичних епох. Саме сьогодні виникла необхідність у більш глибокому теоретичному підході до вивчення проблеми художнього психологізму в літературних дослідженнях.

Глибоке проникнення у внутрішній світ героя, докладний опис, аналіз різних станів його душі, увагу до відтінків переживань називається *літературним психологізмом*.

У першу чергу про психологізм говорять при аналізі епічного твору, оскільки саме тут у письменника є найбільш засобів вираження внутрішнього світу героя. Поряд з прямими висловлюваннями персонажів тут є мова оповідача, і можна прокоментувати ту чи іншу репліку героя, його вчинок, розкрити справжні мотиви його поведінки.

У тих випадках, коли письменник зображує тільки особливості поведінки, мови, міміки, зовнішності героя – це непрямий психологізм, оскільки внутрішній світ героя показаний не безпосередньо, а через зовнішні фактори, які можуть бути не завжди однозначно інтерпретовані. До прийомів непрямого психологізму відносяться різні деталі портрета, пейзажу, інтер'єру та ін. До прийомів психологізму відноситься також і замовчування. Детально аналізуючи поведінку персонажа, письменник в якийсь момент взагалі нічого не говорить про переживання героя і тим самим змушує читача самого проводити психологічний аналіз. Роман Гарпер Лі «Вбити пересмішника» є вдалим прикладом непрямого літературного психологізму. Автор здебільшого виступає у ролі «таємного спостерігача», адже думки та почуття, розуми та внутрішній діалог залишається у таємниці, читачі можуть лише замислитися про те, що коїться на душі у головних героїв.

Коли ж письменник показує героя «зсередини», як би проникаючи в свідомість, душу, безпосередньо показуючи, що відбувається з ним в той чи інший момент. Такий тип психологізму називається прямим. До форм прямого психологізму може бути віднесена мова героя (пряма: усна і письмова; непряма; внутрішній монолог), його сни.

У художньому творі промові персонажів зазвичай відводиться значне місце, але психологізм виникає тільки в тому випадку, коли персонаж детально говорить про свої переживання, викладає свої погляди на світ. Коли у творі спостерігається розгорнутий роздум героя, природній, щирий, спонтанний, виникає внутрішній монолог, в якому зберігається мовна манера персонажа. Герой розмірковує про те, що його особливо хвилює, цікавить, коли йому потрібно прийняти якесь важливе рішення. Виявляються основні теми, проблеми внутрішніх монологів того чи іншого персонажа.

Від внутрішнього монологу слід відрізнити потік свідомості, коли думки і переживання героя хаотичні, ніяк не впорядковані, логічний зв'язок абсолютно відсутній, зв'язок тут асоціативний.

Таким чином, як художній феномен психологізм у літературі покликаний виражати, втілювати художній зміст. Змістовної його основою є ідейно-моральна проблематика. Літературний психологізм створює традицію об'ємного зображення внутрішнього світу героя, де психологічний аналіз розглядається як один із засобів в осягненні психіки в її багатоеlementності і неподільності.

ОСОБЛИВОСТІ ЧОЛОВІЧИХ ТА ЖІНОЧИХ ОБРАЗІВ У РОМАНІ Е. М. РЕМАРКА «МАНСАРДА МРІЙ»

Аліна ОРЕЛ

Науковий керівник – доктор філологічних наук, професор О.В. Тарарак

Еріх Марія Ремарк – це один із найулюбленіших письменників не лише у Німеччині, але й у всьому світі. Для більшості читачів Ремарк відомий своїми творами про війну, про еміграцію. Проте роман, котрий ми розглянемо у даній публікації, відрізняється від багатьох творів, написаних Ремарком. У ньому ми не знайдемо ні опису жахів війни, ні зображення життя «втраченого покоління».

Мова йде про перший роман Е. М. Ремарка «Die Traumbude», котрий був написаний у 1919 році. У ньому письменник розповідає про події, котрі відбулися у 1915 – 1917 роках, коли він вступив до так званого «Traumbudekreis» (гурток мансарди снів, мрій), яким керував художник та поет Фріц Херстемайер. Саме йому та його покійній коханій Люсіль Дітріх і присвячує Ремарк свій перший роман [Михайлева В. В. Рецепція роману Е. М. Ремарка «Die Traumbude» средствами русского языка, 2010, с. 196].

У романі йде мова про поета та письменника Фріца Шрамма, який приймає у своїй мансарді, котра називається «Мансардою мрій», молодих людей, що цікавляться мистецтвом. Фріц направляє їх, дає поради про те, як знайти орієнтири у мінливому суспільстві.

Головний герой роману любить життя у всіх його проявах. Він вчить своїх молодих друзів радіти кожній прожитій миттєвості, і саме це притягує до нього творчу молодь:

“Onkel – Fritz, – sprach Elisabeth andächtig.

Er küßte sie auf die Stirn” [Erich Maria Remarque. Das unbekannte Werk. Band I: Frühe Romane. – Köln: Kiepenheuer & Witsch, 1998, с. 44].

Коли вони приходять до Фріца у «Мансарду мрій», то все, що їх оточує, дає їм можливість відволіктися від буденного та повсякденного, від прозаїчності життя.

У значній мірі автобіографічність роману визначається саме системою персонажів. Поряд із Фріцем Херстемайером Ремарк представляє у своєму романі й інших друзів та подруг із «Traumbudekreis» [Матвеев М. А. Принципы